

fig bedst derved, at man sætter Kursus'ets Varighed til 3 Aar med 6 Aftentimer ugentlig og 4 Timer Søndag Formiddag som sædvanlig Undervisningstid. De ville se, at det vil kunne give en virkelig gavnlig saglig Uddannelse. Gaaſte viſt have de Mænd, ſom have ſat denne Sag i Gang, ønsket et betydeligt større Statstilſtub, end Regeringen har fundet ſig foranlediget til at foreslaa. De havde ønsket 5,000 Kr. aarlig, men Regeringen har indſtrænket ſig til at foreslaa 1,000 Kr. aarlig og 1,000 Kr. ekstraordinært til Etableringen, og dette Forſlag har Udvalget tiltraadt. — Det følgende Forſlag under Nr. 89 angaar blot en Trykfejl, ſom for en Ordens Skyld ſkulde rettes. — Nr. 90 og 91 er der heller ingen Grund til at dvæle nærmere ved. — I Nr. 92 ville De ſe, at Flertallet har foreslaaet at nedſætte ret betydeligt den begærede Forøgelse af Tilſtubdet til Skytteforeningerne. Mindretallet vil ogsaa nedſætte det, men med et noget mindre Beløb. Skytteforeningerne have jo nu 34,000 Kr. i Statstilſtub. Regeringen foreslaar en Forøgelse med 20,000 Kr. til 54,000 Kr., medens Mindretallet vil blive ſtaaende ved en Forøgelse af 10,000 Kr., alſaa forhøje det til 44,000 Kr. De ville af Betænkningen ſe, at Flertallet har været villigt til at give den begærede Forøgelse til Gymnaſtikken med 6,000 Kr., men derimod har foreslaaet at nedſætte det til Anſkaffelse af Præmie- og Dvælsesrifler begærede Beløb med 4,000 Kr. og det til Anſkaffelse af Ammunition begærede med 5,000 Kr. og at ſtryge den ny Konto: Forſkellige Udgifter 15,000 Kr. Til Grund for denne Nedſættelse ligge jo væſentlig finansielle Henſyn. Hos Flertallet i dets Helhed er der ingen Uvilje til Stede over for Skytteforeningerne; paa ingen Maade, men man har ment, at den her foreslaaede Forhøjelse er overordentlig og urimelig ſtor, at allerede 34,000 Kr. i Stats-tilſtub er noget ret anſeligt, og naar man nu ſer ſig foranlediget til at forøge det med 6,000 Kr. alſaa til 40,000 Kr., ſaa kan man paa ingen Maade ſige andet, end at Staten har ſtillet ſig endog ſærdeles velvilligt over for denne Inſtitution. Vi nægte ikke, at det er Gymnaſtikken, ſom blandt de Virksomheder, Skytteforeningerne drive, tiltale os meſt, og ſom vi anſe for meſt almennyttig. Skydeſagen kan være god nok i og for ſig, men vi mene, at Staten yder et tilſtrækkeligt Tilſtub dertil. Hvad Gymnaſtikken derimod angaar, da knytter der ſig en ret betydelig Interesſe til at ſaa den yderligere udviklet og fremmet, og derfor ere vi villige til at give den begærede For-

højelse af Statstilſtubdet dertil. Vil man lægge et mere almindeligt Synspunkt til Grund for Forholdet mellem, hvad Foreningen ſelv yder, og hvad Staten yder til Foreningens Formaal, tror jeg ikke, man ſkal komme til det Reſultat, at der er Grund til at gaa til en ſaa ſtør Forøgelse af Bevillingen. Efter hvad man ſer af Marsberetningen og af Motiverne til Forſlaget, er Hovedbeſtyrelſens Udgifter ca. 18,000 Kr. af egne, o: af Foreningernes Midler, medens Staten giver 34,000 Kr. Jeg ſkal for øvrigt bemærke, at af det Beløb, der er budgetteret Skytteforeningen, er der i 1891 kun udbetalt 27,710 Kr. alſaa flere Tusinde Kr. mindre end bevilliget, hvilket ikke ſynes at yde paa en ſærdeles ſtor Trang til en ſaa ſtor Forøgelse af Statstilſtubdet, ſom her foreslaas. Jeg ſkal gøre opmærksom paa, at naar denne Forening eller Gruppe af Foreninger, hvad man nu ſkal kalde den, til egne Formaal tilſkyder 18,000 Kr. og faar Statstilſtub af 34,000 Kr., er den adſkilligt gunſtigere ſtillet end andre Foreninger, ſom ſtøttes af Staten. Jeg ſkal ſaaledes anføre, for Gts. Iſſeriforeningen eller Iſſerkræbberforeningen, ſom forfølger ſærdeles nyttige Formaal. (Afbrudſe). Ja jeg ved meget godt, at der er en betydelig Forſkel; men min Sammenligning er rent finansiell. Begge diſſe to Foreningers Statstilſtub er omtrent det ſamme, ſom de tilſkyde ved egne Midler, hvormod Skytteforeningernes Fællesledelse med det nuværende Tilſtub af 34,000 Kr., har et Statstilſtub, der er omtrent det dobbelte af det; Foreningen ſelv giver den at diſponere over. Under Nr. 93 i Betænkningen er der omtalt et Samraad om Uddelingen af offentlige Legatmidler til Perſoner, der nyde Alderdomsunderſtøttelse. Dette Samraad er foranlediget ved, at der i Kjøbenhavns Borgerrepræſentation er ſaldet Ytringer, ſom give Anledning til at tro, at man der har en Opfattelse af Legaternes Forhold til Alderdomsunderſtøttelse, ſom de fleſte af os i hvert Tilfælde ikke kunne finde rigtig. Der er fremkommen Udtalelſer om, at man ikke ſkulde kunne give Legater til ſaadanne Perſoner, der havde Alderdomsunderſtøttelse. Udvalgets Flertal i ethvert Tilfælde — og jeg tror for øvrigt ikke, at der i Udvalget har været nogen Diſſens derom — har ment, at det ikke vilde være nogen rigtig Betragtning; vi have ment, at der ikke er nogen Grund til paa den Maade at rykke Legaterne op i en højere og bedre ſtillet Klasse end den, hvortil de i alt Fald for en ſtor Del ere beſtemte. Det er klart, at hvis man vil ſige, at de Folk